

ΘΕΜΑ Α

A1.

α. ΣΩΣΤΟ, σελ. 18.

β. ΣΩΣΤΟ, σελ. 44.

γ. ΛΑΘΟΣ, σελ. 79-80.

δ. ΣΩΣΤΟ, σελ. 94.

ε. ΛΑΘΟΣ, σελ. 255.

A2.

1. γ, σελ. 25.

2. β, σελ. 99.

ΘΕΜΑ Β

A. 3ο βήμα: Ανάλυση των Εναλλακτικών Λύσεων.

Αφού αναπτύξουμε αρκετές εναλλακτικές λύσεις, προχωρούμε στην ανάλυσή τους. Η ανάλυση συνίσταται στην εξέταση των δυνατών και αδύνατων σημείων της κάθε πρότασης, στον εντοπισμό δηλαδή των μειονεκτημάτων που περιλαμβάνει και των πλεονεκτημάτων που προσφέρει η κάθε λύση. Στην περίπτωση του παραδείγματός μας το μειονέκτημα της πρώτης λύσης είναι η μείωση του όγκου παραγωγής, λόγω του χρόνου εργασίας που θα αφιερώσουν οι ειδικευμένοι εργάτες για τους ανειδίκευτους. Το μειονέκτημα της δεύτερης λύσης είναι ότι οι εξωτερικοί συνεργάτες θα προσφέρουν γενικής φύσεως γνώσεις κι όχι αυτές που απαιτούνται για τις συγκεκριμένες θέσεις παραγωγής. Διαπιστώνουμε λοιπόν ότι τα μειονεκτήματα ή τα πλεονεκτήματα αντίστοιχα, μπορούν να είναι ποσοτικής (λιγότερες μονάδες προϊόντος, π.χ. 400 προϊόντα λιγότερα την ημέρα) ή ποιοτικής φύσεως (π.χ. γενικές γνώσεις κι όχι ειδικές). Η διαφορετική φύση των μειονεκτημάτων καθιστά δύσκολη τη σύγκριση των εναλλακτικών λύσεων μεταξύ τους.

B. Η Τεχνική των Δελφών παρουσιάζει πολλές ομοιότητες με την Τεχνική της Ονομαστικής Ομάδας, αλλά διαφέρει ως προς την κατά πρόσωπο επικοινωνία μεταξύ των μελών της ομάδας. Αντί για την άμεση επικοινωνία, χρησιμοποιείται η τεχνική των ερωτηματολογίων. Τα στάδια της διαδικασίας είναι τα ίδια με την προηγούμενη τεχνική, με μόνη διαφοροποίηση ότι σε κάθε διαδοχικό κύκλο δίνεται ένα ερωτηματολόγιο. Πριν δοθεί το επόμενο ερωτηματολόγιο, παρέχεται στο κάθε μέλος ανατροφοδότηση (δηλαδή πληροφόρηση) της εκτίμησης της κατάστασης από τα προηγούμενα ερωτηματολόγια. Στον τελευταίο κύκλο ερωτηματολογίων, το κάθε μέλος καλείται να ψηφίσει σχετικά με τα εξεταζόμενα θέματα που τέθηκαν με τα ερωτηματολόγια. Η συγκέντρωση των ατομικών ψήφων καθορίζει την ομαδική απόφαση.

ΘΕΜΑ Γ

Γ1.

α. σελ. 98 – 99, παρ. 2.7.1.: Σε έναν οργανισμό ή σε μια επιχείρηση οι λειτουργίες είναι προσανατολισμένες έτσι, ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι που έχουν τεθεί.

Η χρηματοοικονομική διοίκηση έχει ως βασικό αντικείμενο την υποστήριξη των επιχειρηματικών αποφάσεων και τη συμμετοχή στη διαδικασία λήψης αυτών.

Τέτοιες βασικές αποφάσεις είναι η αξιολόγηση και η επιλογή επενδύσεων, η αξιολόγηση και η επιλογή των πηγών και τρόπων χρηματοδότησης, η σύνθεση των κεφαλαίων της επιχείρησης, ο τρόπος διαχείρισης των οικονομικών κινδύνων.

Η χρηματοοικονομική διοίκηση ασχολείται επίσης με την παρακολούθηση των χρηματοοικονομικών στοιχείων της επιχείρησης. Τα στοιχεία αυτά είναι χρήσιμα για τους εξής κυρίως λόγους:

- Αποτελούν ένα ουσιαστικό έλεγχο για την επιχείρηση ως προς τις δραστηριότητες, τα έσοδα και τα έξοδά της. Αυτό διευκολύνει να εντοπισθεί η διάθεση των πόρων ως προς τις επιλογές και την ποσότητά τους.
- Παρουσιάζουν τη χρηματοοικονομική κατάσταση της επιχείρησης στα ενδιαφερόμενα μέρη, δηλαδή στους εργαζομένους, στους μετόχους, στους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς, στους προμηθευτές, στους καταναλωτές.
- Ανταποκρίνονται στις νομικές υποχρεώσεις της επιχείρησης. Σύμφωνα με το νόμο είναι απαραίτητο να εμφανίζουν οι επιχειρήσεις τη δραστηριότητά τους, με χρηματοοικονομικούς όρους, π.χ. δημοσιεύοντας τον ισολογισμό τους μία φορά το χρόνο, δείχνοντας έτσι την απόδοσή τους και τη γενικότερη κατάστασή τους. Με τον τρόπο αυτό η επιχείρηση υπόκειται σε εξωτερικό έλεγχο.

β. σελ. 100, παρ. 2.7.2.δ: Η λειτουργία Διαχείρισης Κεφαλαίων

Η επιχείρηση έχει ανάγκη διαθέσιμων κεφαλαίων για την κάλυψη των πληρωμών, οι οποίες είναι απαραίτητες για την απόκτηση εισροών (όπως πρώτων και βοηθητικών υλών, εμπορευμάτων, ανταλλακτικών), έτσι ώστε να διασφαλισθεί η ομαλή λειτουργία της. Όμως, δεν την συμφέρει να υπάρχουν «αχρησιμοποίητα» κεφάλαια στο ταμείο της. Επομένως η διαχείριση των διαθέσιμων κεφαλαίων της επιχείρησης θα πρέπει να πραγματοποιείται με τέτοιο τρόπο, ώστε να επιτυγχάνεται η υψηλότερη αποδοτικότητα των απασχολούμενων κεφαλαίων, και αυτό είναι έργο της χρηματοοικονομικής διοίκησης.

ΘΕΜΑ Δ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2020: 1500 παραχθείσες μονάδες

Καθαρό κέρδος 400000€

300 μηχανήματα

Χρησιμοπ. Κεφάλαια 1000000€

ΜΑΡΤΙΟΣ 2020: 2000 παραχθείσες μονάδες

500 μηχανήματα

Δ1. Παραγωγικότητα μηχανημάτων = $\frac{\text{τελικά προϊόντα}}{\text{μηχανήματα}}$

Παραγωγικότητα μηχανημάτων Φεβρουαρίου = $\frac{1500}{300} = 5$

Παραγωγικότητα μηχανημάτων Μαρτίου = $\frac{2000}{500} = 4$

Η παραγωγικότητα μηχανημάτων έπεσε από τον Φεβρουάριο στον Μάρτιο.

Δ2.

Οικονομική αποδοτικότητα = $\frac{\text{καθαρό κέρδος}}{\text{χρησιμοποιηθέντα κεφάλαια}}$

Οικονομική αποδοτικότητα Φεβρουαρίου = $\frac{400000}{1000000} = 0,4$

Καθαρό κέρδος Μαρτίου = $400000 + 20\% \cdot 400000 = 480000$

Χρησιμοποιηθέντα κεφάλαια Φεβρουαρίου = Χρησιμοποιηθέντα κεφάλαια Μαρτίου

Οικονομική αποδοτικότητα Μαρτίου = $\frac{480000}{1000000} = 0,48$

Δ3.

Παραγωγικότητα μηχανημάτων Απριλίου = $5 + 20\% \cdot 5 = 6$

Παραγόμενα προϊόντα Απριλίου = $6 \cdot 300 = 1800$

Δ4.

Ο τύπος της παραγωγικότητας εργασίας είναι:

Παραγωγικότητα εργασίας = $\frac{\text{τελικά προϊόντα}}{\text{αριθμός εργατών ή εργατοωρών}}$

Σχολικό βιβλίο σελ 49

Επιμέλεια:

ΜΑΛΑΓΚΟΝΙΑΡΗ ΜΑΡΙΑ, ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΟΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ ΚΑΛΙΟΠΗ,
ΚΑΤΗΓΑΡΙΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

και τα κέντρα ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ: Ζωγράφου, Αμφιάλη, Νίκαια, Αγία Σοφία, Παγκράτι Κέντρο, Μοσχάτο